

Vietnam

Good Morning.....Vietnam!

18 december 1998
17 januari 1999

© NICO KOPPERS

Dag 1 en 2 (18 en 19 december 1998)

Good Morning Vietnam! Hiermee begint de tekst van de videofilm die Barry en ik van deze reis gaan maken. De film begint in Vietnam. De reis begint op het vliegveld van Amsterdam, Schiphol. Barry en ik zijn de eerste die aankomen om de hostess van Djoser te begroeten. Zij verteld ons dat de Nieuw-Zeeland gangers er al bijna allemaal zijn, maar voor de reis naar Vietnam is er nog niemand. Geleidelijk aan arriveren ze allemaal, iedereen heeft zich voorgesteld maar in het vliegtuig kan ik me de namen al niet meer herinneren. Na een lange zit en een tussenlanding in Kuala Lumpur komen we dan toch aan in Vietnam. Het eerste wat opvalt is de hitte. Wat een verschil met koud en nat Nederland. We ontmoeten Henriette die ons na wat korte uitleg meeneemt naar ons eerste hotel in Ho Chi Minh City. Wat een genot, even rusten, even onze benen omhoog. Maar toch zonde van onze tijd, dus maar even de koude douche op onze lichamen, die helemaal van slag zijn en Ho Chi Minh City gaan bekijken. Toch een groot verschil wat we hier zijn. Brommers, brommers en nog eens brommers. Nadat we een tijdje rond gelopen hebben slaat de vermoeidheid, door het tijdsverschil, toe. We besluiten om toch maar even te gaan slapen voordat we met de groep gaan eten. We zijn 's avonds met z'n allen gaan eten, wat een succes geworden is. Het eten en het gezelschap is ons in ieder geval de eerste dag goed bevallen. Morgenvroeg gaan we eerst lekker ontbijten. Wat we gaan doen weten we nog niet.

Dini

Dag 3 (20 december 1998)

Ha, heerlijk een hele vrije dag om Saigon te bekijken. Het opstaan was wel wat moeilijk, bijna verslapen. Een extra kopje koffie genomen om écht wakker te worden. Op de begane grond

aangesloten bij een deel van ons reisgezelschap dat klaar stond om te vertrekken. Na een eindje lopen kwamen we bij Dinh Thong Nhat paleis, de Notre Dame en het postkantoor. Tien cyclorijders begonnen een onderhandeling voor een bijzonder leuk tochtje naar de Chinese markt. Kreeften, vissen, garnalen, krabben etc. werden levend verkocht. Hoogste tijd voor een terrasje. Door de goede herinnering aan de cyclo's helemaal vergeten naar de rest van de Chinese markt te kijken, maar ons naar een Pagode laten rijden. Voor het eerst zag ik een echte pagode, mooi, vond de rest van de groep ook, dus besloten

we, uiteraard per cyclo tevens de pagode van de Jadekeizer, Chua Ngoe Hoang te gaan bekijken. Geheel pagode-moe was het weer de hoogste tijd voor een echte ba ba ba op een terras met minitafeltjes en poppenstoeltjes. Saigon, een leuke stad door de vriendelijke inwoners, het trottoirleven en handel op straat, maar vooral ook door het verkeer met zijn vele fietsen, brommers en cyclo's die door de straten snorren.

Henk

Dag 4 (21 december 1998)

De wekker en telefoon gingen om 6:00 uur om om 7:00 uur te vertrekken naar de Cu-Chi tunnels. Ca. 70 km. ten noord-oosten van Ho Chi Minh City. Daar aangekomen om ca. 9:00 uur kregen we eerst een film te zien over de geschiedenis van de tunnels. De kwaliteit van de film was "geweldig". Eerst begon een dame aan de knoppen te draaien maar ze kreeg het niet beter. Toen kwam er een

meneer en was het iets beter, maar het ging om de inhoud en die was goed. Daarna kregen we een rondleiding. Als eerste langs een aantal martelwerktuigen. Die dingen zagen er echt vreselijk uit. Om zoiets te verzinnen moet je wel een zieke geest hebben, maar wel slim. Verder hebben we de uitgang van de tunnels gezien. Er werden wat bladeren opzij geschoven en er kwam een deksel van 30x40 cm te voorschijn. We wisten allemaal dat de tunnels smal waren, maar zo smal. Daarna kregen we de gelegenheid zelf door de "toeristen" tunnel te kruipen (80 cm breed en 90 cm hoog). Ik heb even gekeken maar ik geloofde het wel, ongeveer de helft van de groep is erdoor gekropen. Daarna nog in de vergaderruimte en keuken gekeken. Hierna zijn we vertrokken naar Tay Ninh om de Cao Dai tempel te bezoeken. Deze religie is een mengeling van oosterse en westerse religies. De tempel is heel licht met pasteltinten. Ik vond de tempel mooi en de mis was ook erg apart om mee te maken. Je moet je op het balkon echter wel eerst door de toeristen wurmen voor een plaatsje. Op de terugweg zijn we gestopt bij een steenbakkerij. Hier worden, zeer primitief en gevaarlijk, stenen gebakken. Er werkte kinderen waarvan de leeftijd moeilijk is te schatten, maar in ieder geval hadden ze op schoot moeten zitten. Ze gaven wel de indruk dat ze lol hadden met z'n allen, 's Avonds hebben we lekker gegeten op een speciaal voor ons gemaakt terras. Er was eigenlijk geen plaats meer maar ze wilden ons wel graag hebben. Het eten was goed.

Danielle

Dag 5 (22 december 1998)

Om zeven uur 's morgens maakt Arie nog een opmerking over de dames, die je 'oneerbare voorstellen doen. 's Avonds laat dus niet op de eerste de beste brommertaxi stappen, zo luidt het advies. We vertrekken naar Cantho in de Mekong Delta, dé rijstschuur van Vietnam. Tijdens de busrit zien we dat naast rijst ook menige boer vissen houdt in de vijver die naast de woning is aangelegd. Dat je met rijst meer kan doen, ondervinden we om 8:45 uur als we rijstwijnen mogen proeven. Pure jenever lijkt het, maar volgens mij laat niemand het afweten. De volgende stop heb ik hangmattend doorgebracht. Zo de stoeltjes op het terras je aan een kinderfeestje doen denken, ook de hangmat is niet op toeristlengte. Er moet nog veel verbeterd worden in dit land. Dat ze hier druk mee bezig zijn blijkt als ze iedere brug die we tegenkomen aan het vervangen zijn. Onderweg bezoeken we een pagode met veel houtsnijwerk. Onder begeleiding van een klok/gong luidende monnik mogen we ook een wierookstokje wegzetten. Boeddha kijkt goedkeurend toe. Wat ook opvalt zijn de graven midden in de rijstvelden. Als boer heb je hier de vrijheid om op je eigen land begraven te worden. Een dergelijke gehechtheid kan ik me heel goed voorstellen, als je ziet hoeveel zweet zich hier met de grond vermengt. Twee keer staken we met een ferry de rivier over waarbij ons weer allerlei handel wordt aangeboden. Een man met twee stompjes gaat met zijn pet rond. Bijna dagelijks zie je nog te gevolgen van de oorlog en komt het schuldgevoel van een rijke westerling bij me boven. In My Tho hebben we aan de rivier geluncht. Als ik terugloop naar de bus probeert iemand met een restaurantje mij nog even over te halen een biertje te nemen voordat we vertrekken. Het was kommer en kwel met de handel volgens hem.

Helaas moet ik me weer melden en met: "have a nice day" ga ik. Jan heeft toch nog een Merry Christmas voor mij in petto. Aardige mensen die Vietnamesen. In Cantho verblijven we weer in een luxe hotel aan het water. De tips van Henriette worden goed opgenomen, als de groep in drie gedeelten in hetzelfde restaurant zit te eten. Nam

Bó was inderdaad goed, ondanks het feit dat mij voor, het voor de eerste keer kikkerbiljetjes eten, werd uitgelegd hoe de diertjes aan hun einde komen en wat de gevolgen zijn van de kikkervangst. De eerste en de laatste keer dus. Samen met Ruud, Laura, Ruud en Danielle liep het diner wat uit en om 3:15 uur lig ik in bed. Wodka en bier zijn gemene dranken merk ik drie uren later als de wekker weer gaat.

Henk

Dag 6 (23 december 1998)

Vrije dag in Cantho. Met z'n alle naar de drijvende markt. Vanaf een licht blauw kinderstoeltje, 5 op een rij, is het leuk om naar het gehandel op het water te kijken. Vervolgens een survivaltocht in Vietnam. Na geland te zijn bij een theehuisje moet iedereen over een boomstam de brede

rivier over. Maar dat stond niet in de folder! Het komt nu op teamwork aan. Samen zullen we de overzijde zeker bereiken. Dini denkt op blote voeten meer grip te hebben en glijd vervolgens de woest stromende rivier in. Phuong probeert haar nog te redden, helaas ook hij valt erin. Barry heeft alles op tape vastgelegd zodat het geheel nog een keer geëvalueerd kan worden. Op de terugweg valt Laura bijna overboord. Waarschijnlijk nog niet helemaal nuchter na een geweldig feest in Nam Bó. 's Middags ga ik de verplichte kaartjes naar het thuisfront schrijven. Ik combineer het verplichte met het aangename en bestel een stuk appeltaart met koffie! Vier uur later en 50 kaarten/brieven verder besluit ik het zonnetje in het park op te zoeken. Een Vietnamees begint een gesprek met de standaard opening: "Where are you come from?" Twee en half uur later zijn we nog in gesprek. Hij studeert voor leraar en wil alles van mij weten over Nederland en de Nederlandse gewoontes. Vanuit Nederland wat kaarten sturen met typische Hollandse dingen. Alleen onder één voorwaarde. Voor wat hoort wat. Dus hij is verplicht een aantal kaarten terug te sturen. De postzegels hiervoor gaf ik hem. Later krijgen we gezelschap van een oudere Vietnamees. Ook hij spreekt goed Engels en vertelt dat hij uit het noorden komt. Omdat hij wat ouder is kan ik het niet laten om te vragen wat hij in de oorlog gedaan heeft. Hij geeft natuurlijk een ontwijkend antwoord maar blijft glimlachen. Ondertussen is de nacht ingevallen en ik besluit afscheid te nemen van deze twee nieuwe Vietnamese vrienden. In de hotelkamer zie ik dat Henk ondertussen zijn roes heeft uitgeslapen en is vertrokken. Ik heb nu nog één grote zorg. Aan wie raak ik dit geweldige logboek weer kwijt en wanneer heb ik de kans om zelf iets te schrijven. Liggend op een strandstoel, gemasseerd door twee lieve dames is dit stukje twee dagen later verschenen.

Ruud

Dag 7 (24 december 1998)

Op deze dag betrokken we van Cantho terug naar Saigon. In Saigon woedt in de kerstavond een uitbundig feest. Ontelbare brommertjes flaneren met hun opzittenden (hele families tegelijk) rond het plein bij het prachtig oude in Franse stijl opgetrokken hotel Rex. De confetti vloog in gigantische hoeveelheden over ons heen.

Laura

Dag 8 (25 december 1998)

Voor deze eerste kerstdag heeft Djoser weer iets heel speciaals op het menu nl. een riante busreis door kuilen en gaten over een matig wegdek van zo'n pakweg 14 uur. Een vroeg vertrek is wel geboden ca. 7:00 uur reist onze

bus af van Saigon richting Na Trang. De eerste stop is in een rubber plantage. Phuong vertelt ons dat de bast wordt ingesneden, waarna de boom rubber begint te "bloeden". Natuurlijk verdringen wij ons om dit schouwspel te kunnen volgen. De volgende onderbreking is bij een koffieplantage. De chauffeur staat boven op zijn rem om ons deze rijkdom van zijn land te laten zien. Wij graaien gretig naar de struiken, pellen de vruchten en ontdekken de bonen. Aan de overkant van de weg treffen we thee, peper en andere specerijen. Ik pluk van alles wat om in Nederland deze zaden op te kweken in mijn privé kastje. Verder gaat het urenleng terwijl

in de bus niet meer activiteit te bespeuren valt dan

wat gekraak als iemand zich omdraait of wat gegeeuw tussen twee stopjes door.

De bus is wederom volkomen comateus. Om ca. 10:00 uur komen we, na een wisseling van de rechter voorband (heel professioneel uitgevoerd) in Nha Trang aan. De meesten onder ons sluipen richting bed, de echte diehards gaan na een lekker maal de "Zippo" kroeg in (Danielle, Ruud, Jan en ondergetekende). Dit etablissement schenkt goed gekoeld bier en draait fijne westerse muziek. Helaas worden we om 3:00 uur uit de tent geveegd.

Laura

Dag 9 (26 december 1998)

Dit weerhoudt ons er niet van om de volgende ochtend om 8:30 uur weer 'monter' aan het ontbijt te zitten. Helaas blijft Danielle wat achter naar aanleiding van een klein buikloopje. Jan, Ruud en ik gaan op weg per fiets naar de pagode, boeddha, haven en chamtoren. Onderweg staat menig Vietnamees doodsangsten uit, immers die gekke Hollanders crossen door rood, houden nauwelijks rechts aan en staan om de haverklap stil om op een kaartje te kijken. Uiteindelijk komen we zonder kleerscheuren thuis. Zeer enthousiast over de chamtorens die werkelijk prachtig gelegen drie cadeautjes blijken te zijn. Prachtige spooky interieurs en bijzonder mooie devote lokale mensen die onverstoorbaar hun geloof belijden. Onderweg vond Ruud voor ons een super eettent waar ons een heerlijke verse en authentieke kippen pho wordt voorgeschoteld. Misschien zijn we nog wel het meest enthousiast over de geweldige chopsticks en maskers die we op de kop hebben getikt. Aangekomen bij het zwembad een frisse duik en we drinken een biertje op een geslaagde dag. Snel douchen en op naar het kerstdiner wat zoals altijd weer geweldig smaakt! Garnalen, vis loempia's, kip, biefstuk, spinazie en een heerlijk kopje krabsoep (speciaal voor Ruud). Na deze culinaire uitpatting weer naar de "Zippo" die voor de gelegenheid is omgebouwd tot opiumkit

annex hoerenkot. Piet en ik mijmeren wat over de tent en fantaseren het onbekende erbij. Ca. 00:00 uur ons bedje in voor een lekkere lange dut.

Laura

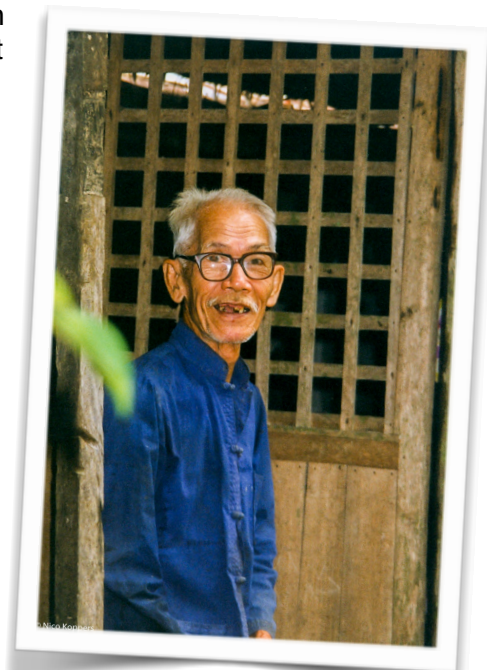
Dag 10 (27 december 1998)

Na een "vrije" ochtend, waarin iedereen doet waar hij/zij zin in heeft, vertrekken we rond 12:00 uur naar Qui Nhon, een tussenstop op weg naar Hoi An. Het is het begin van een lange reis, langs een prachtige kuststreek. Helaas hebben we niet alles goed kunnen waarnemen. De meeste van ons hebben een groot deel slapend doorgebracht. Desondanks tussen de slaapjes door, hadden we een prachtig uitzicht op haventjes, baaien en vissersdorpjes. Als uitstapje hebben we een 'fabriekje' waar vissaus bereid werd bezocht. Hiervan is vooral de stank mij bijgebleven. De vis werd ca. 6 maanden lang, vermengd met een aantal kruiden (zout?), gefermenteerd. Waarna deze 'liquid' werd. De vissaus is in deze streek van Vietnam erg beroemd. Rond 21:00 uur gearriveerd in het hotel, daar gegeten en het bed weer in om de volgende dag weer vroeg op te staan en rond 7:00 uur te vertrekken naar Hoi An.

Jetty

Dag 11 (28 december 1998)

Opnieuw een lange reis, maar wel met veel leuke "tussenstops". Het begon al na 2 km. buiten Qui Nhon, waar op verzoek van Henk, een begraafplaats voor Vietcong-strijders kan worden bekeken. Deze hebben eenvoudige graven. De Vietnamese burger echter heeft over 't algemeen een prachtig graf, een compleet "huisje". Voor Vietnamezen is het erg belangrijk om zo begraven te worden en voor de nabestaanden om hun ouders op deze wijze te eren. Verder een cassavekoekjes "fabriek" bezocht, gezien hoe biezen matten met de hand worden gemaakt en (weer) foto's gemaakt van werkende boeren in de rijstvelden. Dit blijft een prachtig karakteristiek gezicht: kromme vrouwen in het veld, met hun ronde hoedjes op. Dat beeld van Vietnam blijft in elk geval hangen. Wat zeker ook blijft hangen is het bezoek aan My Lai of Son My, waar in maart 1968 meer dan 500 burgers door Amerikanen worden vermoord. Onbegrijpelijk dat de mensen hier niet meer haat vertonen. Bij de bezichtiging hoorde ook een video. Het bleek een reportage van Brandpunt te zijn. Met video's zijn de Vietnamezen niet sterk. Al eerder mislukte een videofilm. Nu liep de band vast. Onze luxe touringcar is gelukkig uitgerust met videoapparatuur, zodat we de video hebben kunnen zien deze keer. Begin van de avond aangekomen in Hoi An. Daar lekker gegeten bij Bobo, wij althans, maar ik heb geloof ik een groot deel van de groep langs zien komen.

Jetty

Dag 12 (29 december 1998)

Vrije dag in Hoi An! En uitgeslapen, hoewel de rust al heel vroeg werd verstoord (7:00 uur) door een voorbijgaande begrafenis. Sorry ik haal nu iets door elkaar. Dit evenement vond al een dag eerder plaats. Nee, toch niet..... Ik weet het niet meer. In elk geval zijn begrafenis in Vietnam luidruchtig (veel muziek), vroeg op de dag en "uitbundig" versierd. Iedereen kon/mocht doen wat

hij/zij wilde deze dag. Uiteraard hadden we wet de "tips van de dag" meegekregen van Henriette, die iedereen volgens mij nauw gevolgd heeft. Er zijn fietsen gehuurd (het mannetje aan de overkant die de fietsen verhuurde stond de hele tijd te glimlachen om zijn goede zaken en was zo

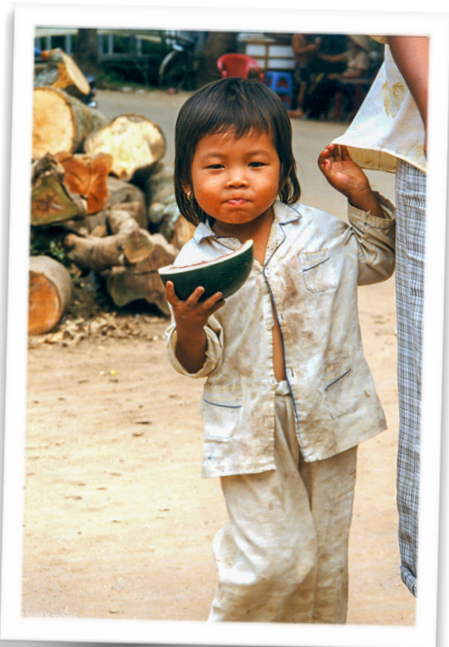
content hiermee dat hij ons de volgende dag uitnodigde in zijn huis en trots zijn inboedel, vrouw en dochter + kleinkinderen te laten zien. We moesten uiteraard een versnapering naar binnen werken: een zeer gedateerde brandewijn of zoiets. Vooral Nico moest het ontgelden. Waarschijnlijk omdat de dochter hem zo "handsom" vond! In Hoi An hebben we veel 18e/19e eeuwse beziens-waardigheden bezocht. De Japanse brug, een oud 18e/19e eeuws huis, een chinees gemeente-huis en vooral heel veel winkeltjes: souvenirs en kleding. De dames waren niet meer te houden en ook enkele heren hebben zich gewaagd aan een heus maatpak,

waanvan het resultaat nogal wisselend was. Hoi An is een leuk oud stadje, wel toeristisch. Daarom was een fietstochtje door de rijstvelden aan het eind van de dag een aangename afwisseling. Na opnieuw Bobo te hebben aangedaan, stond deze avond een muziekkavond op het programma. Het was een voorstelling met traditionele muziek in een piepklein theatertje. Het was erg leuk. De muziek klonk heel melodieus. Het ging vooral om de uitbeelding (met dansers) van een lentefeest, maar er zat ook oude cham-muziek tussen. Na een borrel was het weer bedtime (tenminste voor de meeste van ons).

Jetty

Dag 13 (30 december 1998)

Weer een vrije dag. Fietsen gehuurd. Bestelde kleding opgehaald en bij een andere zaak nieuwe besteld, alles, bijna alles van zijde natuurlijk en voor een habbekrats. Tussen de middag geluncht bij Thai-Thai of zoiets. In een fotoboek ontdekte Mimi een collega met zijn vriendin die hier deze zomer zijn geweest. Toen was het ca. 40°, nu een stuk minder en bewolkt, wel aangenaam weer. Naar het strand gefietst en daar een visdrogerij gefilmd. Hier zaten wel 100 mensen op hun hurken vis schoon te maken. De filets werden later op rekken gedroogd. Je moet er niet aan denken hoe zoiets verloopt bij de hoge zomerse temperaturen. Op het strand werden we herhaaldelijk uitgenodigd om in strandstoelen te zitten, kettingen te kopen, ananas te eten enz.. Op het strand lagen ook de bekende ronde bootjes. Ook kleine ovale vissersbootjes, eveneens gevlochten, met pek bekleed en een heuse in-board motor. Terug in Hoi An even gerust, de fietsen teruggebracht en betaald (niet duur 10.000 dong voor twee fietsen voor de hele dag; 7000 dong = fl. 1,00). 's Avonds wezen eten, slenteren en lachen met Nico, Jet en Arie. Kortom een geweldige dag.

Jan en Mimi

Dag 14 (31 december 1998)

De hele ochtend in de bus, Marble Mountains bezocht. Erg leuk, interessant, wel veel traptreden. Dit laatste was een conditietest. Een prachtige pagode, grot met altaar, beelden enz.. Teruggekomen op de begane grond worden we geterroriseerd door grote aantallen verkoopsters. Dit werd door iedereen als bijzonder hinderlijk ervaren. De vervolgreis werd vertraagd door een autobus met panne op de berghelling, waardoor een vrachtwagen niet kon passeren. In Hue een schitterend hotel waar we 's avonds een "gezellige" oudejaarsavondfeest hadden met een uitgebreed koud buffet, pinda's, koude frieten, snoepjes, cake, witbrood, vleeswaren (???). Ook kregen we champagne, nou ja, het zag er zo uit. Halverwege de avond ontsnapt naar een gezellige discobar om je lekker uit te leven. Het vermelden waard is het feit dat ondergetekende (Jan) met Mimi een daverende dansdemonstratie gaven die door het aanwezige Vietnamese publiek werd beloond met een applaus. Vrij laat naar bed, goed geslapen (promillage?).

Jan en Mimi

Dag 15 (1 januari 1999)

Een beetje zwaar hoofd. Wake-up call om 07:00 uur en na een uitgebreid ontbijt richting parfum rivier. Op een houseboat met drakenkoppen ging het richting Thien Mu pagode. Niet onaardig met indrukwekkende goden beelden. Eén hiervan, een zwarte man, volgens Phuong een sympathieke. Dat deed ons deugd. Op het terrein ook de auto van de monnik die zich in 1963 als protest tegen de politieke situatie op dat moment van het leven beroofde door zelf verbranding. Na de pagode voeren we richting Tu Duo. Het eens zo indrukwekkende gebouwencomplex was nu vervallen tot een zootje slecht onderhouden ruïnes. Met de bus terug naar Hue en verder vrijaf. De citadel, verboden stad, bezocht. Wel aardig, niet overweldigend. Op dit moment zijn er restauraties aan de gang om de vernietigingen na Franse en Amerikaanse bombardementen te herstellen. Met de motorbike (achterop gezeten) nog naar een leuke markt geweest en toen richting hotel. 's Avonds afscheid genomen van de chauffeur en de busboy met een kaart, een fooi en een boeiende, ontroerende toespraak van Henriette. 's Avonds vroeg naar bed.

Jan en Mimi

Dag 16 (2 januari 1999)

Onwijs vroeg op, de wekker verkeerd gezet drie kwartier te laat wakker geworden door de wake-up call. Eerst even bijkomen, en dan alles in een snel tempo gedaan, wat natuurlijk mis ging. Precies om 6:00 uur met de bus richting vliegveld voor de binnenlandse vlucht naar Hanoi. Door een overboeking van de vlucht waren we genoodzaakt vanuit Da-Nang in plaats van Hue te vertrekken. Tussentijds nog een fotostop van 10 minuten. We werden besprongen door de souvenirverkopers. Goede vlucht gehad, gelukkig weer wat te eten en drinken gehad in het vliegtuig. Daar waren we wel aan toe. Aangeland stond de bus klaar om ons naar het hotel te brengen. Een rit van 1 uur. Het hotel genaamd Eden hotel, is een beetje ingericht in de koloniale stijl. Het ziet er gezellig uit. We hebben een dagkamer om ons wat op te frissen en de grote bagage achter te laten. Alleen voor één overnachting nemen we wat mee want we gaan met de nachttrein (slaapcoupés) naar Sapa. Daar aangekomen gaan we verder met een minibus. In Hanoi hadden we de hele middag vrij om

te gaan en staan waar we wilden. We zijn met Casper naar het oude gedeelte van Hanoi geweest, een hele tippel. Daar rond gelopen, en onze ogen uitgekeken. Veel goud, altaars, boeddha's, alles kitsch. Aan het meer in een leuk restaurant wat gegeten. Toen weer wat rond gelopen, verdwaald, een paar keer de weg moeten vragen en de tijd gedood tot we om 19:00 uur met een taxi naar het hotel terug zijn gegaan om ons wat op te frissen. Daarna lopend naar het station. De trein vertrok om 21:45 uur. We hadden een slaapcoupé voor zes personen, niet veel geslapen.

Anne en Piet

Dag 17 (3 januari 1999)

Aangekomen in Lao Cai gingen we met een minibus naar het hotel in Sapa. Een rit door de bergen, met een prachtig uitzicht. Aangekomen bij het hotel was het best wel koud. 's Middags een wandeling gemaakt van zo'n 4 kilometer, de bergen in naar de bevolking. Eerst omlaag een verharde weg af (best te lopen), toen een soort trap met ongelijke treden, maar als je die naar beneden afloopt gaat dat ook best. En toen kwam het, langs glibberige padjes glijdend en schuivend gingen we omhoog en omlaag om te zien hoe de mensen daar wonen, en hun kleding verven (indigo blauw). Ze hebben een hele blauwe huid en nagels. Casper was uitgegleden op zo'n paadje tot schrik van de groep. Gelukkig is het goed afgelopen, maar we waren op dat stuk wel wat bang, want we moesten langs een smal padje, en grote overstappen maken. Toen nog over een bamboe brug, maar dat was best te doen. Ik had het geluk dat er een brommer langs kwam en die jongen vroeg of ik achterop wilde. Nou graag, dus ik was erg snel weer terug. We hebben Laura haar verjaardag gevierd (03-01-1999) met gebak en een drankje. Snel werd het te koud op het terras, dus we zijn met z'n drieën naar een restaurantje gegaan. Daar hebben we wat soep gegeten en Vietnamese thee gedronken om warm te worden. Bijtijds zijn we naar bed gegaan, dit in verband met onze terugreis met de trein. Daar slaap je niet zo geweldig goed in.

Anne en Piet

Dag 18 (4 januari 1999)

De hele dag een fantastisch strak blauwe lucht. Zelfs volgens Phuong was dit heel uitzonderlijk voor dit gebied. Met 3 jeeps zijn we de bergen ingetrokken. Door een aardverschuiving was de weg geblokkeerd. Verder gelopen naar een bergdorpje van de Mong. Genoten van een overweldigend uitzicht in de bergen. Bij de medische hulppost hebben we een kopje thee gedronken.

Redactie

Dag 19 (5 januari 1999)

Hier ben ik weer, er is niet veel animo om het verslag verder af te maken dus ga ik gewoon verder. Beter in de trein geslapen dan de eerste keer. We hebben de coupé gedeeld met Laura, Ruud, Danielle en Casper. Niet zo laat naar bed gegaan. Piet die aan het donderjagen was, even tot de orde geroepen en toen plat. Om ca. 4:30 uur 's morgens kwam Phuong (onze Vietnamese reisleider) ons wekken. We waren er bijna, nog twee stations. Terug gelopen naar hotel Eden en om 6:00 uur nog maar even naar bed gegaan. Om 10:30 uur met Casper afgesproken om de stad

in te gaan. Veel bekende van de groep zijn we in de stad tegengekomen. 's Avonds zijn we naar het waterpoppentheater geweest. Heel apart. Een grote bak met water waarin ze een poppenspel opvoeren. Dat moet je gezien hebben als je in Hanoi bent geweest, echt Vietnamees.

Anne en Piet

Dag 20 (6 januari 1999)

Vandaag gaan we om 12:00 uur met de bus naar Halong Bay. Er valt in dit plaatsje niet zo veel te beleven, maar het ligt aan de kust, dus voor de zwemliefhebbers fantastisch.

Anne en Piet

Dag 21 (7 januari 1999)

Vandaag gaan we de hele dag een boottocht maken, met een bijzondere lunch aan boord. Leuke tocht gehad, heel mooi, tussen de bergen door gevaren en een grot bezocht. Daarna de lunch. Lekkere garnalen, krab, inktvis en nog andere vissoorten (ik weet de naam daarvan niet). Toen is als eerste Henk gaan

zwemmen daarna Jetty en Jan. Het water was wel wat koud eerst, maar later vonden ze het wel lekker. Toen nog een grot aangedaan, maar niet iedereen is meegegaan. Toen ze terug kwamen vertelden ze dat het wel de "Efteling" leek met al die gekleurde lampjes. Terug in het hotel om 17:00 uur.

Anne en Piet

Dag 22 (8 januari 1999)

Terug naar Hanoi. We gaan vroeg weg (7:30 uur) en zijn dan om ongeveer 12:00 uur terug in het hotel Eden. De hele middag vrij om de laatste inkopen te doen.

Anne en Piet

Dag 23 (9 januari 1999)

Terug naar huis, de vakantie zit er op. Een reis om niet te vergeten. Een hele leuke groep en de reisbegeleiding ook erg goed.

Anne en Piet